

US25034604

Potvrzení o doručení dokumentu

Organizace: Ústavní soud

ÚSTAVNÍ SOUD ČR	
Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne: 30 -05- 2025	5
1 + 1 krát Přílohy: 8	
Vyřizuje: P. j.	

Základní údaje

Číslo podání: US CKDP 0008104/25

Odesílatel: Okresní soud v Děčíně

Věc: 8 NC 4559/2009, Návrh na zrušení části ustanovení č.l. 86-89

Doručeno: 30. 5. 2025 12:48:27

K Rukám:

ID zprávy: DZ-227784

Do vlastních rukou: Ne

Email/DS: yj4abqb

Spisová značka:

SP. Zn. Odesílatele: 8 NC 4559/2009

Seznam validací

Výsledek	Soubor	Subjekt certifikátu	Vystavitel
Příloha je validní	NávrhÚSnazrušeníčásti zákona.PDF		
Podpis je platný	NávrhÚSnazrušeníčásti zákona.PDF	SERIALNUMBER=P1008627, G=Markéta, SN=Havlíková, CN="Markéta Havlíková, DiS", OU=305, O=Okresní soud v Děčíně, OID.2.5.4.97=NTRCZ-00024830, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ
Podpis je platný	PrijataDZ.zfo	SERIALNUMBER=S906210, CN=Informační systém datových schránek – produkční prostředí, OU=Digitální a informační agentura, O=Digitální a informační agentura, OID.2.5.4.97=NTRCZ-17651921, C=CZ	CN=PostSignum Qualified CA 4, O="Česká pošta, s.p.", OID.2.5.4.97=NTRCZ-47114983, C=CZ

Nepředchází

OKRESNÍ SOUD V DĚČÍNĚ

Masarykovo náměstí 1, 405 97 Děčín

tel.: 412 709 811, fax: 412510039, e-mail: podatelna@osoud.dec.justice.cz, IDDS: yj4abqb

Ústavní soud České republiky
Joštova 625/8
660 83 Brno-město

V Děčíně dne 29. 5. 2025

ÚSTAVNÍ SOUD ČR	
Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo	5
dne:	30 -05- 2025
_____ krát Přílohy: _____	
Vyřizuje: _____	

Navrhovatel: Okresní soud v Děčíně, Masarykovo náměstí 1, 405 97 Děčín
za nějž jedná samosoudce JUDr. David Kapitán

Účastníci řízení: Parlament České republiky
1. Poslanecká sněmovna, Sněmovní 176/4, 118 26 Praha 1
2. Senát, Valdštejnské náměstí 17/4, 118 01 Praha 1

Návrh podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky na zrušení části ustanovení § 55 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, v platném znění

Nepředchází

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Havlíková

I. Vymezení věci

V právní věci oprávněné P.

proti povinné E. B.

, vede Okresní soud v Děčíně řízení o zastavení exekuce k návrhu povinné, která se domáhá zastavení exekuce pro nemajetnost.

II. Dosavadní průběh řízení

Okresním soudem v Děčíně ze dne 3. 8. 2009 č. j. 8 Nc 4559/2009-6 bylo rozhodnuto o nařízení exekuce proti povinné k vymožení pohledávky oprávněné ve výši 1 099 126,24 Kč.

Dne 23. 8. 2023 byl soudu předložen návrh povinné na zastavení exekuce k rozhodnutí. Povinná ve svém podání navrhuje zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. e) o.s.ř., neboť v současné době je zřejmé, že další vedení exekuce je bezvýsledné. Povinná nežije v ČR a nemá zde, ani jinde, žádný zabavitelný majetek, pobírá pouze starobní důchod, ze kterého je však možné v exekučním řízení srážet pouze zanedbatelnou částku, přičemž pohledávka přesahuje jeden milion korun. Vzhledem k dosavadnímu průběhu exekuce a majetkové situaci povinné je jisté, že její další pokračování povede pouze k navyšování dlužné částky a nákladů, když neexistuje reálná možnost vymožení dlužné částky, a to ani částečně. V exekučním řízení již mnoho let nebylo na jistinu vymáhané povinnosti zřejmě cokoli vymoženo, proto povinná navrhuje zastavení exekuce pro nemajetnost.

Oprávněná ve svém vyjádření k návrhu povinné na zastavení exekuce uvedla, že vymáhá soudně přiznanou vykonatelnou pohledávku. Povinná svůj návrh odůvodňuje současnou nemajetností, pobíráním starobního důchodu a dosud bezvýsledné exekuce, ze strany povinné se tak jedná pouze o tvrzení a nikoli odůvodnění. Oprávněná současný stav a životní situaci povinné nezavinila, nelze na ní přenášet důsledky chování povinné plynoucí z jejích závazků a povinností, které neplnila a neplní, přičemž povinná může začít pracovat a své dluhy splácet. Z výše uvedených důvodů oprávněná s návrhem povinné na zastavení exekuce nesouhlasí a navrhuje jej zamítnout. V závěru svého vyjádření oprávněná uvádí, že se nebrání tomu, aby byla daná exekuce vůči povinné za určitých podmínek zastavena, a to v případě, že povinná uhradí jednorázovou částku k vymáhanému dluhu, a to ve výši 200 000 Kč, dále náklady nalézacího řízení v plném rozsahu a dále pak i veškeré náklady exekučního řízení vyčíslené exekutorem, v takovém případě by oprávněná případně udělila souhlas se zastavením exekuce.

Usnesením Okresního soudu v Děčíně ze dne 29. 4. 2024 pod č.j. 8 Nc 4559/2009-55 byl návrh povinné jako nedůvodný zamítnut. Exekuční soud aplikoval na souzenou věc ustanovení § 55 odst. 7 – 12 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, v platném znění, které zjednodušeně vyložil pomocí teleologického výkladu tak, že zákonodárce stanovil „základní“ dobu vedení exekuce 6 let, po jejímž uplynutí má být exekuce zastavena, ledaže oprávněný složí zálohu na náklady exekuce. Podle výslovné právní úpravy v takovém případě platí, že když oprávněný po šesti letech vedení bezvýsledné exekuce složí uvedenou zálohu, bude vedení exekuce prodlouženo po dobu tří let s tím, že po tuto dobu soud neprojedná návrh povinného na zastavení exekuce z důvodu nemajetnosti a takový návrh zamítne. Okresní soud tedy dovodil, že pokud má být návrh zamítnut na základě složené zálohy v době jejího prodloužení, tím spíše musí být zamítnut po dobu

vedení exekuce v „základní“ době, neboť v opačném případě by oprávněný ztratil možnost prodloužit exekuci složením zálohy.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 26. 2. 2025 č. j. 12 Co 622/2024-71 shora uvedené usnesení Okresního soudu v Děčíně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, když shledal shora uvedený právní názor okresního soudu za nesprávný, když dovodil, že zamítnout bez dalšího návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost je možné dle § 55 odst. 11 e. ř. pouze tehdy, pokud je složena záloha na náklady exekuce po uplynutí doby 6 let marného vedení exekuce a uvedené ustanovení nelze vztáhnout na jiné situace než upravené zákonem. Proto okresní soud závazal právním názorem, že v dané věci je nutno návrh projednat dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „o.s.ř.“).

III. Relevantní právní úprava

Pro posouzení věci je rozhodné ustanovení o. s. ř.:

„§ 268

(1) Výkon rozhodnutí bude zastaven, jestliže

- a) byl nařízen, ačkoli se rozhodnutí dosud nestalo vykonatelným;*
- b) rozhodnutí, které je podkladem výkonu, bylo po nařízení výkonu zrušeno nebo se stalo neúčinným;*
- c) zastavení výkonu rozhodnutí navrhl ten, kdo navrhl jeho nařízení;*
- d) výkon rozhodnutí postihuje věci, které jsou z něho podle § 321 a 322 vyloučeny nebo majetek, ze kterého nelze vymáhanou pohledávku uspokojit;*
- e) průběh výkonu rozhodnutí ukazuje, že výsledek, kterého jím bude dosaženo, nepostačí ani ke krytí jeho nákladů;*
- f) bylo pravomocně rozhodnuto, že výkon rozhodnutí postihuje majetek, k němuž má někdo právo nepřipouštějící výkon rozhodnutí (§ 267);*
- g) po vydání rozhodnutí zaniklo právo jím přiznané, ledaže byl tento výkon rozhodnutí již proveden; bylo-li právo přiznáno rozsudkem pro zmeškání, bude výkon rozhodnutí zastaven i tehdy, jestliže právo zaniklo před vydáním tohoto rozsudku;*
- h) výkon rozhodnutí je nepřipustný, protože je tu jiný důvod, pro který rozhodnutí nelze vykonat.*

(2) Výkon rozhodnutí bude zastaven též tehdy, jestliže povinný provedl z vymáhané peněžité pohledávky oprávněného srážku stanovenou zvláštními předpisy^{35a}) a odvedl tuto srážku příslušnému orgánu, a to v rozsahu, v jakém byl povinen tuto srážku provést.

(3) Výkon rozhodnutí prodejem zástavy bude zastaven také tehdy, jestliže zaniklo zástavní právo.

(4) Týká-li se nařízeného výkonu rozhodnutí některý z důvodů zastavení jen zčásti nebo byl-li výkon rozhodnutí nařízen v rozsahu širším, než jaký stačí k uspokojení oprávněného, bude výkon rozhodnutí zastaven částečně.“

Pro posouzení věci je dále rozhodné ustanovení e. ř.:

„§ 55

Zastavení exekuce

(1) Návrh na zastavení exekuce může povinný podat do 15 dnů ode dne, kdy se dozvěděl o důvodu zastavení exekuce. Návrh na zastavení exekuce se podává u exekutora, který vede exekuci. Podá-li manžel povinného návrh na zastavení exekuce podle § 262b občanského soudního řádu, rozhodne o tomto návrhu exekutor na základě

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Havlíková

písemných dokladů i bez souhlasu oprávněného do 15 dnů ode dne doručení návrhu. Nevyhoví-li exekutor návrhu, postoupí jej společně s exekučním spisem v uvedené lhůtě k rozhodnutí exekučnímu soudu, který o návrhu rozhodne. Ustanovení odstavce 3 se nepoužije.

(2) Návrh na zastavení exekuce musí obsahovat vylíčení skutečností rozhodných pro posouzení, zda byl podán ve lhůtě uvedené v odstavci 1; to neplatí, jde-li o návrh podaný nejpozději ve lhůtě podle § 46 odst. 6. Návrh na zastavení exekuce, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý nebo ke kterému nejsou přiloženy listiny k prokázání tvrzení obsažených v návrhu nebo který byl podán opožděně, exekutor odmítne. Je-li proti takovému rozhodnutí podáno odvolání, exekutor ho zruší a věc postoupí k vyřízení exekučnímu soudu.

(3) Podá-li účastník návrh na zastavení exekuce, exekutor do 15 dnů od doručení návrhu vyzve další účastníky exekuce, aby se vyjádřili, zda s návrhem souhlasí, a aby se v případě, kdy nesouhlasí s tvrzeními obsaženými v návrhu na zastavení, vyjádřili k návrhu a předložili listiny k prokázání svých tvrzení. Jestliže všichni účastníci se zastavením exekuce souhlasí, exekutor vyhoví návrhu na zastavení exekuce do 30 dnů od marného uplynutí lhůty k vyjádření nebo od doručení souhlasného vyjádření, nastalo-li dříve. Nevyhoví-li exekutor návrhu na zastavení exekuce, postoupí jej společně s exekučním spisem v uvedené lhůtě k rozhodnutí exekučnímu soudu.

(4) O zastavení exekuce rozhodne exekutor i bez návrhu, souhlasí-li se zastavením oprávněný. Nesouhlasí-li oprávněný, požádá exekutor o zastavení exekuce soud, který při rozhodování postupuje podle odstavce 5.

(5) O zastavení exekuce může rozhodnout exekuční soud i bez návrhu.

(6) Nesloží-li oprávněný přiměřenou zálohu na náklady exekuce, exekutor exekuci zastaví.

(7) Nedošlo-li po dobu posledních 6 let počítaných po vyznačení doložky provedení exekuce ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a není-li exekuci postižena nemovitá věc, vyzve exekutor oprávněného, aby ve lhůtě 30 dnů sdělil, zda souhlasí se zastavením exekuce nebo, aby ve stejné lhůtě sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Jestliže oprávněný vyjádřil souhlas se zastavením exekuce nebo lhůta podle věty první uplynula marně, exekutor exekuci zastaví. Pro účely rozhodnutí o zastavení exekuce podle věty druhé a odstavců 8, 10 nebo 11 se na řízení spojená ke společnému řízení hledí, jako by ke spojení řízení ke společnému řízení nedošlo.

(8) Nesouhlasí-li oprávněný, který není zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce podle odstavce 9, se zastavením exekuce podle odstavce 7, vyzve ho exekutor ke složení zálohy na další vedení exekuce. Ve výzvě exekutor oprávněného poučí o možnosti podat návrh na zproštění od složení zálohy na další vedení exekuce podle odstavce 10, o postupu podle věty třetí a o postupu podle odstavce 10 věty poslední. Nepodal-li oprávněný návrh na zproštění od složení zálohy na další vedení exekuce, je povinen složit zálohu do 30 dnů od doručení výzvy ke složení zálohy na další vedení exekuce. Nesloží-li oprávněný zálohu na další vedení exekuce ve lhůtě podle věty třetí, exekutor exekuci zastaví. Výši zálohy na další vedení exekuce stanoví prováděcí právní předpis.

(9) Oprávněný je zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce, jde-li o exekuci k vymožení pohledávky na výživné pro nezletilé dítě, pohledávky za náhradní výživné podle jiného zákona, náhrady újmy způsobené poškozením pracovním úrazem, nemocí z povolání, ublížením na zdraví nebo trestným činem, pohledávky z deliktu podle občanského zákoníku, bezdůvodného obohacení, pohledávky školy nebo školského zařízení z veřejné služby poskytované podle školského zákona, nebo pokud by zastavení exekuce odporovalo dobrým mravům. Nevyplývá-li z exekučního spisu opak, má se za to, že oprávněný od složení zálohy na další vedení exekuce podle věty první není zproštěn.

(10) Na návrh podaný do 10 dnů od doručení výzvy ke složení zálohy podle odstavce 8 oprávněnému může exekutor výjimečně, jsou-li pro to zvlášť závažné důvody, rozhodnout, že oprávněný je zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce, zejména odůvodňují-li to poměry oprávněného. K návrhu oprávněný připojí potvrzení o osobních, majetkových a vydělkových poměrech, které se podává na formuláři. O návrhu na zproštění od složení zálohy na další vedení exekuce rozhodne exekutor do 10 dnů ode dne jeho doručení. Toto rozhodnutí musí být odůvodněno. K návrhu podanému později se nepřiblíží. Kdykoli za řízení může exekuční soud nebo exekutor i bez návrhu přiznat zproštění oprávněnému odejmout, jestliže se do skončení řízení ukáže, že poměry oprávněného osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly. Nebyl-li oprávněný od složení zálohy na další vedení exekuce zproštěn

rozhodnutím exekutora nebo bylo-li mu zproštěno odňato, je povinen složit zálohu na další vedení exekuce do 15 dnů od doručení rozhodnutí, jímž byl návrh na zproštění od složení zálohy na další vedení exekuce odmítnut nebo zamítnut nebo jímž mu bylo přiznané zproštění odňato; jinak exekutor exekuci zastaví.

(11) Je-li složena záloha podle odstavce 8 nebo jde-li o oprávněného, který byl zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce, lhůta podle odstavce 7 se prodlužuje o další 3 roky. Po uplynutí tříleté lhůty podle věty první se odstavce 7 až 10 a věta první použijí obdobně a lhůta podle odstavce 7 a věty první se prodlouží o další 3 roky. Po uplynutí lhůty podle odstavce 7 prodloužené o dobu podle věty první a druhé exekutor nepostupuje podle odstavce 7 až 10 a exekuci zastaví. Celková doba po vyznačení doložky provedení exekuce, po kterou nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti, nesmí v nepřerušném trvání překročit po sobě následujících 12 let od vyznačení doložky provedení exekuce nebo posledního vymoženého plnění, nastalo-li později; do této lhůty se nezapočítávají doby uvedené v odstavci 12. Dojde-li v rozhodné době k částečnému vymožení povinnosti, běží lhůta uvedená v odstavci 7 věty první znovu od počátku ode dne následujícího po dni, v němž naposledy došlo k částečnému vymožení povinnosti. Po dobu, po kterou trvá prodloužení exekuce, soud nerozhodne o zastavení exekuce pro nemajetnost a návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost zamítne. Jde-li o oprávněného podle odstavce 9, věty druhé až čtvrtá se nepoužijí.

(12) Lhůta podle odstavců 7 a 11 neběží

a) je-li předmětem exekuce nepeněžitě plnění,

b) po dobu, po kterou probíhalo řízení o návrhu na zastavení exekuce, námitce podjatosti, návrhu na odklad, odvolání nebo jiném podání účastníka řízení či trval odklad exekuce části majetku, během něhož nelze exekuci provést,

c) po dobu, po kterou byla jako celek exekuce odložena, nebo ji není možné podle zvláštního právního předpisu provést.

(13) Zastavením exekuce podle odstavce 7, 8, 10 nebo 11 nejsou dotčeny účinky již provedených úkonů a již vymožená plnění. Byla-li exekuce zastavena podle odstavce 7, 8, 10 nebo 11, určí se náklady bezvýsledné exekuce ve výši minimální odměny a paušální náhrady hotových výdajů podle zvláštního předpisu; je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady exekuce o daň z přidané hodnoty. Náklady exekuce podle věty druhé se uspokojují ze zálohy na náklady exekuce nebo ze zálohy na další vedení exekuce. Přesahuje-li výše nákladů exekuce podle věty druhé výši složené zálohy na náklady exekuce nebo výši složené zálohy na další vedení exekuce, právo soudního exekutora na náklady exekuce v části přesahující výši složené zálohy zaniká.“

IV.

Odůvodnění návrhu

Ustanovení § 55 odst. 7–13 e. ř. upravuje postup při bezvýsledném vedení exekučního řízení. Pokud exekuce probíhá bezvýsledně po dobu šesti let, exekuční orgán vyzve oprávněného ke složení zálohy na další vedení exekuce. Není-li záloha složena, exekuce se obligatorně zastaví. Pokud však oprávněný zálohu dle § 12 odst. 4 vyhlášky č. 330/2001 Sb. činící 500 Kč složí, exekuce pokračuje další tři roky, přičemž v této době nesmí být exekuce zastavena z důvodu nemajetnosti povinného. Nemajetnost povinného není výslovně upravena jako důvod pro zastavení exekuce dle § 268 o. s. ř., nicméně termín „nemajetnost povinného“ užívá ustanovení § 89 e. ř., podle kterého hradí paušálně určené či účelně vynaložené výdaje při zastavení exekuce oprávněný. Ústavní soud již v minulosti ve své judikatuře podřadil termín „nemajetnost povinného“ pod důvod zastavení exekuce dle § 268 odst. 1 písm. e) o. s. ř. (např. nález ze dne 28. 5. 2019 č. j. IV. ÚS 191/18, bod 17 odůvodnění, či nález ze dne 29. 9. 2010 č. j. Pl. ÚS 16/08, bod 9 odůvodnění).

Z gramatického výkladu uvedených ustanovení vyplývá, že v situaci, kdy exekuce trvá bezvýsledně po dobu kratší než šesti let, je možné ji na návrh povinného zastavit, dospěje-li soud k závěru o jeho nemajetnosti. Naproti tomu, je-li exekuce bezvýsledně vedena déle než šest let a oprávněný využije možnosti složit zálohu, která dle § 12 odst. 4 vyhl. č. 330/2001 Sb. činí 500 Kč, soud návrh

na zastavení exekuce pro nemajetnost povinného bez dalšího zamítne, aniž by se věcně zabýval jeho důvodností.

Tato konstrukce de lege lata konstruuje nerovné postavení mezi jednotlivými oprávněnými výlučně na základě plynutí času. Oprávněný, jehož pohledávka je vymáhána bezvysledně kratší dobu než šest let, je z hlediska zákona vyloučen z možnosti složit zálohu a tím zabránit zastavení exekuce pro nemajetnost dlužníka. Naopak oprávněný, jehož pohledávka je vymáhána déle než šest let, touto možností disponuje a složením zálohy si zajistí další tříleté vedení exekuce bez rizika jejího zastavení.

Takové rozlišování mezi oprávněnými je z hlediska ústavního pořádku neakceptovatelné. Dochází zde ke svévolné diferenciaci subjektů v zásadně srovnatelné právní situaci – oprávnění usilují o vymození své pohledávky v rámci exekučního řízení, které je po určité době bezvysledné, přičemž zákon jim přiznává nebo upírá možnost zabránit zastavení řízení toliko na základě doby, po kterou byla exekuce vedena. Absence legitimního cíle této diferenciaci činí právní úpravu protiústavní, neboť porušuje princip rovnosti účastníků řízení ve smyslu čl. 96 odst. 1 Ústavy České republiky.

Nadto představuje uvedené rozlišování nepřipustný zásah do vlastnického práva oprávněného chráněného čl. 11 Listiny základních práv a svobod, neboť mu upírá účinný nástroj pro pokračování v realizaci majetkového práva bez existence objektivně odůvodnitelného důvodu. Oprávněnému je bez možnosti volby stanovena tvrdá procesní hranice, která omezuje výkon jeho práva vůči dlužníkovi výhradně na základě kritéria, které není racionálně odůvodněno.

Rovněž je narušeno základní právo na soudní ochranu dle čl. 36 odst. 1 Listiny. Povinný, jenž podá návrh na zastavení exekuce z důvodu nemajetnosti před uplynutím šesti let, má nárok na meritorní projednání návrhu, zatímco povinný, který tak učiní po uplynutí této doby a po složení zálohy oprávněným, je zbaven možnosti na věcné projednání a soud je povinen návrh zamítnout výlučně z formálních důvodů, bez ohledu na skutkový stav.

Smyslem napadené právní úpravy nepochybně bylo zavést lhůtu, po jejímž uplynutí bude bezvysledné exekuční řízení obligatorně ukončeno, a zároveň poskytnout oprávněnému možnost za přesně stanovených podmínek tuto lhůtu prodloužit, kdy je mu zákonem garantováno, že exekuce nemůže být po dobu prodloužené exekuce zastavena pro nemajetnost povinného. Tato možnost je však přiznána pouze některým oprávněným – těm, jejichž exekuce již dosáhla hranice šesti let. Zbývající oprávnění, byť jsou v obdobném právním a skutkovém postavení, tuto možnost, tedy garance vedení exekuce i při nemajetnosti povinného, nemají, přičemž absence této možnosti nemá žádný legitimní účel.

Navrhovatel se nejprve pokusil uvedenou mezeru v zákoně překlenout ústavně konformním výkladem shora uvedených ustanovení, tedy výkladem logickým a teleologickým, kdy se zřetelem právě na smysl právní úpravy dovodil, že pokud bude návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost povinného zamítnut tehdy, pokud uplynula „základní“ šestiletá doba bezvyslednosti exekuce, tím spíše musí být zamítnut takový návrh podaný v „základní“ době. Jelikož ale odvolací soud shledal uvedený závěr nesprávným a navrhovatel je jakožto okresní soud právním názorem odvolacího soudu vázán, nemůže tudíž v dalším řízení dotčená zákonná ustanovení vyložit uvedeným ústavně konformním způsobem. Jelikož je navrhovatel přesvědčen o neústavnosti rozdílného zacházení s návrhy na zastavení exekuce pro nemajetnost jen s ohledem na plynutí času, nezbyvá navrhovateli než se obrátit na Ústavní soud s návrhem na zrušení části dotčené právní úpravy.

V.

Závěrečný návrh (petit)

Jelikož ale okresní soud považuje shora nastíněný rozdílný postup jako rozporný s ústavním pořádkem, nezbyvá mu než se obrátit na Ústavní soud s návrhem na zrušení části zákona.

Protiústavnímu rozdílnému zacházení by bylo zamezeno, pokud by ustanovení věty šesté § 55 odst. 11 e. ř., které zní „*Po dobu, po kterou trvá prodloužení exekuce, soud nerozhodne o zastavení exekuce pro nemajetnost a návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost zamítne,*“ neobsahovalo slovo „*prodloužení*“. V takovém případě by citované ustanovení znělo: „*Po dobu, po kterou trvá exekuce, soud nerozhodne o zastavení exekuce pro nemajetnost a návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost zamítne,*“ V takovém případě by nebylo možno zastavit exekuci pro nemajetnost nejen po dobu trvání prodloužení exekuce, ale i po dobu vedení její „základní“ šestileté doby. Zrušením zákonného ustanovení v uvedeném rozsahu by tak byl nejlépe zachován úmysl zákonodárce.

Proto navrhovatel navrhuje, aby Ústavní soud nálezem rozhodl tak, že věta šestá § 55 odst. 11 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, v platném znění, se ve slově „prodloužení“ ruší dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.

VI.

Eventuální petit I.

Pokud by Ústavní soud dospěl k závěru, že petitu shora uvedenému nelze vyhovět, navrhuje navrhovatel, aby Ústavní soud zrušil zákonné ustanovení o zákazu zastavit exekuci pro nemajetnost po složení zálohy. Nebyl by sice zachován úmysl zákonodárce a smysl právní úpravy, ale i tímto způsobem by bylo možno dosáhnout rovnosti jednotlivých oprávněných.

In eventum tedy navrhovatel navrhuje, aby Ústavní soud nálezem rozhodl tak, že § 55 odst. 11 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, v platném znění, se ve větě „Po dobu, po kterou trvá prodloužení exekuce, soud nerozhodne o zastavení exekuce pro nemajetnost a návrh na zastavení exekuce pro nemajetnost zamítne,“ ruší dnem vyhlášení nálezu ve Sbírce zákonů.

JUDr. David Kapitán v. r.
samosoudce